

بازخوانی مؤلفه‌های مدرنیته در آثار محمدرضا شمس

رقیه آلیانی*

بیژن ظهیری ناو**

شکراله پورالخاص***

علی صفایی****

چکیده

مدرنیسم به عنوان جنبشی بزرگ به ایجاد تحول عظیمی در عرصه‌ی هنر و ادبیات منجر شد که این تحول به حوزه‌ی ادبیات کودک و نوجوان نیز راه پیدا کرد. محمدرضا شمس از نویسنده‌گانی است که قصد دارد کودکان و نوجوانان جامعه را با واقعیت‌های دنیای مدرن آشنا سازد؛ بهمین دلیل این نویسنده مؤلفه‌های عصر نو را با فرم روایی و داستانی برای این قشر از مخاطبان بیان می‌کند. این پژوهش بر آن است تا جامعه‌ی مخاطبان را با قلم متفاوت محمدرضا شمس که هم گام با فضای مدرنیستی و متناسب با تغییر ذائقه‌ی کودکان است، آشنا سازد. روش پژوهش تحلیل محتواهای قیاسی با رویکرد توصیفی تحلیلی است. این پژوهش در صدد است به بررسی مؤلفه‌های برجسته‌ی معنایی مدرنیته از جمله تفکر انتقادی، یلیاسیون و کلیشه‌زدایی در آثار شمس پردازد. نتایج پژوهش بر این است که محمدرضا

* دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی aliani.roghaye@gmail.com

** دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی zahirinav@uma.ac.ir (نویسنده‌ی مسئول)

*** استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی pouralkhas@uma.ac.ir

**** استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گیلان safayi.ali@gmail.com

شمس در آثار خود بی‌عدالتی‌های جامعه از جمله فساد اداری در نظام بروکراسی و مردسالاری را به بوته نقد می‌گذارد و بر آن است که مخاطب را با واقعیت‌های تلخ جامعه آشنا سازد؛ از سوی دیگر زندگی امروز افراد جامعه توأم با ازخودبیگانگی است که شمس این مؤلفه را در قالب تنهایی و مرگ، بحران هویت و زمان‌پریشی به نمایش می‌گذارد. ادبیات مدرنیستی با نگاهی متفاوت در صدد جلب نظر خوانندگان خاص است؛ از این‌رو با استفاده از بداعت، خلاقیت و هنجارشکنی، مخاطبان خاص خود را می‌طلبد. از همین‌روست که شمس از شخصیت‌هایی بهره می‌گیرد که از همنوعان خود متمایز هستند، بنابراین شخصیت‌ها با ایدئولوژی ابرقه‌مانی و مستقلانه در صدد انجام مأموریت خود می‌شوند و با جسارت در جویندگی به اجرای امور و هدف می‌اندیشند.

واژه‌های کلیدی: الیناسیون، تفکر انتقادی، کلیشه‌زدایی، محمدرضا شمس، مدرنیسم.

۱. مقدمه

در عصر مدرن به دلیل تغییر شرایط زندگی، مسائل و دغدغه‌های افراد جامعه نیز به مراتب تغییر می‌یابد. این تغییرات قطعاً به تحول در جریان زندگی افراد جامعه، به‌ویژه کودکان و نوجوانان منجر می‌شود. از این‌رو مسئولان این عرصه به‌ویژه نویسندهای حوزه‌ی کودک و نوجوان باید نیازهای عصر جدید را کشف کنند تا از این طریق بتوانند به خواسته‌های هر نسل پاسخ مثبت دهند؛ زیرا هر نسل با توجه به شرایطی که دارد، نیازهای خاص خود را می‌طلبد. «هر نسل ادبیات ویژه‌ی خود را دارد، زیرا با نسل‌های پیشین، متفاوت است و زبان و منطق خاص خودش را دارد» (شعاری‌نژاد، ۹۶: ۱۳۷۰). محمدرضا شمس از نویسندهای معاصر حوزه‌ی کودک و نوجوان است که با توجه به نیازهای تغییریافته‌ی جامعه، برای کودکان داستان می‌نویسد و صدای رسای کودکان عصر خویش است. «شمس مهم‌ترین نیاز کودکان امروزی را در به‌رسمیت‌شناختن کودکان می‌داند. او کودکان را انسان‌های کاملی می‌داند لذا معتقد است برای نیازهای کودکان باید ارزش قابل شد و باید نیازهایش را برآورده کرد» (شمس، ۱۳۹۹: ۱). او قصد دارد از طریق داستان کودکان را با واقعیات اجتماعی جامعه آشنا کند. بر این اساس کودکان عصر جدید می‌آموزند که در دنیای پرهیاهوی عصر جدید، خود را برای پدیده‌ی ازخودبیگانگی آماده کنند. از سوی

دیگر می‌دانیم کودکان عصر حاضر افرادی متمایز و هنجارشکن هستند و در دنیایی متفاوت از بزرگ‌سالان سیر می‌کند؛ بنابراین حق انتقاد به اوضاع و شرایط را خواهند داشت. با این توضیح، کودکان با مطالعه‌ی این داستان‌ها با توجه‌به هارمونی نیازهای جامعه‌ی معاصر، آمادگی حضور در جامعه را خواهند داشت. مقاله‌ی حاضر به بررسی مؤلفه‌های برجسته‌ی مدرنیته از جمله الیناسیون، تفکر انتقادی و هنجارشکنی در داستان‌های محمدرضا شمس می‌پردازد.

۲. روش تحقیق و هدف پژوهش

روش پژوهش در این تحقیق، کتابخانه‌ای است؛ به این صورت که ابتدا تمامی داستان‌های شمس به‌طور دقیق خوانده شده و سپس از میان مؤلفه‌های معنایی مدرنیته شامل تضاد طبقاتی، آزادی، خردگرایی، آگاهی‌بخشی، کنجدکاوی، خودمرکزگرایی، فردیت و... برجسته‌ترین مؤلفه‌ها در داستان‌های شمس از جمله الیناسیون، تفکر انتقادی و کلیشه‌زدایی استخراج و تحلیل شده‌اند. با جست‌وجو و بررسی در منابع مختلف برای تبیین هرچه بهتر مفاهیم از آرای نظریه‌پردازانی چون اریک فروم، می‌لرو، مک فارلین، براد بوری، هیکس، آبرکامو، مارشال برمن، ادوارد سعید بهره گرفته شد که از آرا این نظریه‌پردازان به صورت تلفیقی در مؤلفه‌ها استفاده شده است.

هدف پژوهش حاضر تبیین پارادایم مدرنیته در آثار محمدرضا شمس است و پژوهشگران به تحلیل برجسته‌ترین مؤلفه‌های معنایی از جمله الیناسیون، تفکر انتقادی و کلیشه‌زدایی می‌پردازنند و از این طریق کودکان را با مسائل اجتماعی جوامع مدرن آشنا می‌کند. به‌طور کلی این پژوهش در پی پاسخ‌گویی به سوالات زیر است:

۱. کدام مؤلفه‌های معنایی مدرنیته در آثار شمس نمود برجسته‌ای دارند؟
۲. مؤلفه‌های برجسته چه تأثیری در زندگی کودکان جامعه دارند؟

۳. پیشینه‌ی تحقیق

بر اساس بررسی‌های انجام‌شده، تاکنون پژوهش مستقلی در ارتباط با مؤلفه‌های معنایی مدرنیته در آثار شمس صورت نگرفته است؛ اما می‌توان به برخی از پژوهش‌های مشابه اشاره کرد. پارسایی (۱۳۸۶) مجموعه داستانک بادکنک و اسب آبی را از منظر فانتزی، فلسفی و قاعده‌گریزی بررسی کرده است. مهدوی (۱۳۹۶) به بررسی مؤلفه‌های رئالیسم جادویی از جمله زاویه‌دید، توجه به خرق عادت، بی‌طرفی راوی، پارداوکس و... در داستان عمه‌گیلاس از محمد رضا شمس پرداخته است. مهدی‌پور عمرانی (۱۳۸۶) در پژوهش خود کتاب‌های شمس را بر اساس ترتیب و توالی انتشار، به لحاظ ساختاری و محتوایی بررسی کرده است. نعیمی (۱۳۸۴) در تحلیل داستان مداد سیاه و قرمز معتقد است ادبیات معاصر بهدلیل وجود پیچیدگی، عame‌پسند نیست و تنها طیف خاصی را مخاطب خود قرار می‌دهد. بهنام خو (۱۳۹۷) معتقد است که شمس از الگوهای تخیلی، اسطوره‌ای افسانه‌ای، شفاهی، جادویی و... برای فانتزی‌سازی آثار خود بهره می‌گیرد. آقاپور و حسام‌پور (۱۳۹۵) به بررسی رمان دختره خل و چل از منظر طنز کارناوالی پرداخته و معتقدند که نوجوان در این داستان با رفتار کارناوالی اش پیام‌آور نوعی تغییر و پویایی است. با توجه به این توضیحات، تاکنون پژوهش مستقلی با رویکرد پژوهش حاضر صورت نگرفته است.

۴. مباحث نظری

مدرنیته در ایران پنجره‌ی نوینی را به هنر و ادبیات، بهویژه ادبیات کودک و نوجوان گشود. اگرچه در ایران قبل از اسلام به کودکان اهمیت داده می‌شد، اما نقطه‌ی عطف ادبیات کودک را در انقلاب مشروطه می‌توان دید. «انقلاب مشروطیت و ورود صنعت چاپ به ایران و گسترش اندیشه‌های آزادی خواه و نوشدن اندیشه‌های تربیتی، تأسیس مدارس جدید همگی سبب شده که کودکان در مرکز توجه قرار بگیرند و به تدریج دارای ادبیات خاص خود می‌شوند» (قزل‌ایاغ، ۱۳۸۸: ۱۲۲). ادبیات کودک در عصر حاضر به نوشه‌هایی اطلاق می‌شود

که به وسیله‌ی بزرگ‌سالان به‌منظور رشد عاطفی، شناختی کودکان مکتوب می‌گردد. «ادبیات کودکان تمام مسائل مربوط به زندگی را دربر می‌گیرد و کودکان و نوجوانان را در همه‌ی شئون زندگی کمک می‌کند، قدرت تخیل آن‌ها را گسترش می‌دهد، تجربه‌های متعدد و متنوعی در اختیارشان می‌گذارد» (شعاری‌نژاد، ۱۳۷۰: ۲۹). ادبیات کودک باید با آینده‌نگری همراه باشد و چگونه زیستن را به کودکان آموزش دهد؛ بنابراین قصه و داستان از مؤثرترین راهکارها برای آگاه‌سازی کودکان است. «لندزبرگ می‌گوید: کتاب‌های خوب می‌توانند فایده‌های بسیاری برای کودکان داشته باشند، در بهترین حالت، آن‌ها می‌توانند افق‌های گسترده‌ای را در برابر کودکان بیافرینند و در آنان احساسی عالی از پیچیدگی‌های زندگی ایجاد نمایند» (خسرو‌نژاد، ۱۳۸۷: ۲۹۴). این پژوهش به بررسی بر جسته‌ترین مؤلفه‌های معنایی مدرنیته از جمله تفکر انتقادی، از خودبیگانگی کلیشه‌زدایی در آثار شمس می‌پردازد. از مؤلفه‌های دنیای مدرن می‌توان به تفکر انتقادی اشاره کرد. بر این اساس نویسنده‌گان با ذکر واقعیات تلخ و مسائل روز جامعه به داوری و قضاوت کیفی امور می‌پردازند؛ بنابراین از جبر سنت رها می‌شوند. «روشنگران کوشیدند تا نقادانه روزگارشان را باز‌شناستند یعنی ادراک امروز را مسئله مهم فلسفه دانستند. نقادی از مدرنیته جدناشدنی است» (احمدی، ۱۳۸۳: ۱۵). سعید در تعریف روش‌نگر به گفتمان تفکر انتقادی اشاره دارد و از این طریق به مبارزه با قدرت و جبر سنت می‌پردازد. «روشنگر کسی است که همه هستی‌اش به یک تشخیص و تمیز انتقادی موکول است. تشخیص و تمیزی که حاضر به قبول فرمول‌های ساده و هم‌سازی با آن چیزی نیست که قدرت یا سنت باید بگوید و انجام دهد» (سعید، ۱۳۸۰: ۶۰-۶۱). از مؤلفه‌های دیگر جامعه‌ی مدرن از خودبیگانگی است؛ در این پدیده انسان‌ها اگرچه میل به سعادت و خوشبختی دارند؛ اما در دنیای مدرن از این اصل و هویت خود دور می‌شوند. «آلبر کامو خودباختگی را به عنوان یک تعارض توصیف می‌کند. تضادی که فرد در هنگام جستجوی معنا در جهانی سرد و خالی با آن رویه‌رو می‌شود؛ انسان با بی‌منطقی رودررو ایستاده است. او میل به سعادت و خوشبختی و دلیل را در وجود خود احساس می‌کند. معناباختگی ناشی از این

تقابل بین نیاز بشر و سکوت غیرمنطقی جهان است» (Camus, 1995: 28). ادبیات مدرنیستی با نگاهی متفاوت در صدد جلب نظر خوانندگان خاص است؛ از این‌رو با استفاده از بداعت، خلاقیت و هنجارشکنی مخاطبان خاص خود را می‌طلبد. در بستری دیگر ادبیات مدرنیستی به‌واسطه‌ی خاص و ممتاز بودن از شخصیت‌های هنجارشکن جامعه استفاده می‌کند. «روشنفکر مدرن فردی خودمختار است، زیرا محتاج به ایدئولوژی توده‌ها نیست. او قادر است که به‌نهایی بیندیشد و برخلاف ذهنیت و باورهای توده‌ها فکر کند» (جهانبگلو، ۱۳۷۴: ۷۲).

۱.۴. تفکر انتقادی^۱

مؤلفه‌ی نگرش انتقادی یکی از گفتمان‌های دوران تجدد است. روشنفکر در دنیای مدرن صدای اعتراض ملت در برابر بی‌عدالتی‌ها و ناهنجاری‌های جامعه است. او با دیدی وسیع به انتقاد و خرده‌گیری از وضع موجود می‌پردازد و تحت تأثیر افکار توده‌ای قرار نمی‌گیرد. «زمانه‌ی مدرن دوران نقادی است و هیچ‌چیز دیگر چندان مقدس نیست که از انتقاد مصون بماند» (بروجردی، ۱۳۷۷: ۲۰۰). فرد روشنفکر جامعه‌ی مدرن فارغ از هرگونه تعصبات و وابستگی‌ها، هم‌رنگ‌شدن و استحاله در افکار عوام را نمی‌پسندد.

۱.۱.۴. تفکر انتقادی و مردسالاری

مردسالاری نوعی تفکر اجتماعی است که اساس و بنیان رهبری آن را قدرت و اقتدار مردانه تشکیل می‌دهد. زنان در چنین جامعه‌ای تحت خشونت ظاهری و عاطفی قرار می‌گیرند. «هنوز یکی از عمده‌ترین مسائل عدالت اجتماعی ستم ناشی از برخورداری پدرسالاری از گونه‌های متغیر سلطه مردانه است» (حسرونژاد، ۱۳۸۷: ۹۴). داستان دختره‌ی خل و چل روایتگر دخترانی از جنس «آباجی» است که به‌خاطر دخترزایی به حاشیه رانده شده و در تبعید اجتماعی به سر می‌برند. شیخ‌الاسلامی درون‌مایه‌ی داستان دختره‌ی خل و چل را بررسی جایگاه زنان و هدف اثر را انتقال نگاهی انتقادی به جامعه‌ی

¹. Critical thinking

زنان می‌داند (رک. شیخ‌الاسلامی، ۱۳۸۶: ۱۴۰). در این داستان زندگی «خانم‌بس»، شخصیت اصلی داستان، رونوشتی از زندگی مادرش «آباجی» است؛ از این‌رو خانم‌بس و همنوعانش در چرخه‌ی زندگی عبت و ملالت‌باری که از تبعات عصر مدرن است، گرفتار می‌شوند و در این دایره راهی جز تکرار روند زندگی و در جازدن پیدا نمی‌کنند که ساختار روایی دایره‌ای داستان نیز مؤید تکرار زندگی ملالت‌بار این جنس از افراد است. ابتدای داستان با این جملات شروع می‌شود. «آباجی م می‌گوید: «باف شو»(بلندشو) من باف نمی‌شوم. مثل الاغ یک‌پهلو شده‌ام. آباجی م می‌گوید: می‌گم باف شو دختره‌ی گیس‌سفید» (شمس، ۱۳۹۱: ۵) و پایان داستان نیز به‌نوعی آغازی دیگر است. آباجی م می‌گوید: «باف شو دختر. می‌گوییم: باف نمی‌شوم. می‌گم باف شو دختره‌ی خل‌وچل گیس‌سفید، سفیدروی سیاه‌بخت» (همان: ۸۳). ساختار دایره‌ای داستان دختره‌ی خل‌وچل نشان‌دهنده‌ی چرخه‌ی بی‌پایان نگاه تحقیر‌آمیز به زنان و اسارات زنان و دختران «گیس‌سفید سیاه‌بخت» از نوع آباجی، خانم‌بس، روغنی، همدم و... است و نگاه مرد‌سالارانه جامعه، زنانی از جمله آباجی را به سمت از خود بیگانگی سوق می‌دهد. زنان در جامعه‌ی مرد‌سالارانه داستان دختره‌ی خل‌وچل در دام افکار سنتی خود محصور هستند و راه گریزی برای آن‌ها وجود ندارد. در این داستان، مردان با بهره‌گیری از خشونت فیزیکی به نابودی زنان می‌اندیشنند. «بابام بلند می‌شود و آباجی م را می‌گیرد زیر مشت و لگد» (رک. همان: ۱۶، ۱۷، ۳۰، ۳۵). در نگاه شمس مرد خوب و عاشق در عالم واقع وجود ندارد و تنها مرد خوب در این داستان لکزده مريوان است که از دنيا رفته است. لکزده مريوان می‌گويد: «مي‌خواستم ننه مو بفترستم خونه‌تون خواستگاري... می‌گويم: برو بابا تو که مردي... می‌گويد: حيف... و گرنه چه زن و شوهری می‌شديم ما...» (رک. همان: ۴۴؛ ۵۵) شیخ‌الاسلامی می‌گوید: «نگارنده بي اختيار تمایل می‌يابد موضع نویسنده درباره‌ی سرشت مردانه را در این جمله بيان کند که مرد خوب مرد مرده است و به راستی هم تنها مرد خوب اين داستان، مرد مرده است» (شیخ‌الاسلامی، ۱۳۸۶: ۱۴۰). به طور کلی زنان در این داستان به حقوق خود آگاهی ندارند

تا با سنت‌های غلط جامعه به مبارزه برخیزند، بهمین دلیل از جامعه مردان طرد شده‌اند و در چرخه‌ی بی‌پایان این نگاه و جهان‌بینی اسیر و سرکوب شده‌اند.

۲.۱.۴. تفکر انتقادی و بروکراسی

از نمونه‌های دیگر تفکر انتقادی می‌توان به ضعف در بروکراسی اداری اشاره کرد. بروکراسی از نظر واژگانی به معنی دفترکار یا میز کار است؛ اما وبر اصطلاح بروکراسی را در دو معنا به کار برد است: «۱. مجموع مقامات اداری، ۲. سازمان‌های بزرگ رسمی در جامعه امروزی» (صبوری، ۱۳۷۹: ۶۸). کاستی‌های سیستم اداری از پدیده‌های ادبیات اقتصادی است که نظام اداری جامعه را دربرمی‌گیرد. این پدیده اگرچه نوین نیست، اما فراوانی آن در بخش اداری جامعه امروزی بهویژه جهان سوم از جمله فساد، رشوه، بی‌نظمی کارکنان، طفره‌رفتن و باج‌گیری... بسیار دیده می‌شود. «مدرن‌بودن یعنی اسیرشدن در چنگ سازمان‌های بورکراتیک عظیمی که قادر به کتترل و غالباً قادر به تخریب همهی اجتماعات، ارزش‌ها و جان‌ها هستند» (برمن، ۱۳۷۹: ۱۲). این معضل از جامعه‌ی داستانی کودکان دور نمانده است؛ از این‌رو شمس در داستان صبحانه‌ی خیال نگاهی به این مؤلفه دارد. بی‌انگیزگی کارکنان یکی از مؤلفه‌هایی است که در سیستم اداری عصر جدید نمایان است. این مسئله به طفره‌رفتن کارکنان از انجام وظایف منجر می‌شود. «اساساً طفره‌رفتن زمانی اتفاق می‌افتد که یک کارمند تصور می‌کند که می‌تواند اوقات بیشتری را ایجاد کند و با نتیجه‌ی منفی مواجه نمی‌شود» (بذرافشان‌مقدم و باقرزاده، ۱۳۸۳: ۶۶). مهندس اداره در محل خدمتش بیکار است و حوصله‌اش سر می‌رود، بنابراین برای اوقات فراغت در محل کارش برنامه‌ریزی می‌کند؛ بهمین دلیل از پیرمرد خنzer پنزری ابزار ماهی‌گیری می‌خشد تا در محل کار به‌واسطه‌ی خیالش به ماهی‌گیری پردازد. «نیم‌متر رودخانه واسه وقت‌هایی که تو اداره بی‌کارم و حوصله‌ام سر می‌رود» (شمس، ۱۳۸۹: ۱۴). مهندس در محل کار به‌جای انجام امور اداری و تسريع در روند کاری ارباب رجوع با خیالش به تفنن و ماهی‌گیری می‌پردازد و این سبب می‌شود مهندس از وظیفه‌ی اصلیش دور شود و باعث هدررفت زمان گردد.

از ناهنجاری‌های دیگر اداری می‌توان به تأخیر کارکنان در محل کار اشاره کرد؛ کارمندان از حضور به موقع شانه خالی می‌کنند. رفتار چنین افرادی به تضعیف شالوده‌ی قانون و مقررات در ادارات دولتی منجر می‌شود. «هر دیوان‌سالار یا بورکرات به عنوان کارمند نظام بوروکراسی با هر انگیزه‌ای می‌تواند با مخفی شدن در پناه پاره‌ای از مقررات، از انجام مسئولیت‌های خود شانه خالی کند» (هیکس و همکاران، ۱۳۶۹: ۱۳۳). مهندس در این داستان از تجمع کارکنان سوءاستفاده می‌کند تا رئیس متوجه تأخیرش نشود. «یک دفعه توی آن هیر و ویر چشم می‌افتد به آقای رئیس و قلبم هری می‌ریزد پایین. حواسش به من نیست. می‌خواهم از شلوغی استفاده کنم و یواشکی وارد اداره بشوم» (شمس، ۱۳۸۹: ۲۵). رئیس ابتدا مهندس را با ابزار قدرت تهدید و توبیخ می‌کند و برایش خط‌نوشان می‌کشد. «آقای رئیس پوزخندی می‌زند و می‌گوید: بهبه! جناب مهندس! چه عجب یادی از ما کردید؟» (همان: ۲۵). اما این خط‌نوشان واهمی با نوعی از فساد اداری در قالب باج‌دهی حل می‌شود. «آقای رئیس گفتن یه سه‌چهارتایی ماهی سفید براشون بگیری... شب با خودشون ببرن منزل... توبیخ موییخ چی؟ می‌خندد. فکر کنم ماهی‌ها... چشمک می‌زند و سر تکان می‌دهد» (همان: ۲۷). رئیس به واسطه‌ی باج‌گیری، به تحالف و کج روی اداری دامن می‌زند؛ بنابراین مسئولان اداری از این طریق سلامت نظام اداری را به خطر می‌اندازند.

از عوامل دیگر فساد اداری می‌توان به افزون‌خواهی زمامداران اشاره کرد. صاحبان قدرت به دلیل زیاده‌خواهی و طمع در چنین جوامعی باعث فقر اخلاقی و تباہی جامعه می‌شوند. «روح دیوان‌سالارانه باعث تباہی شخصیت و تولید فقر اخلاقی می‌شود، در این نظام ممکن است به مشاهداتی مانند شکار مقام، علاوه‌ی مفرط برای ترفیع و چاپلوسی کردن افرادی که ترفیع در دست آنان است، برخورد کنیم» (هیکس و همکاران، ۱۳۶۹: ۱۴۰). در داستان صبحانه‌ی خیال انتقاد شمس بر انتصاب‌های نابهجه‌ای است که در آن افراد با زدویندهایی به درجات بالای منصبی می‌رسند. مهندس بعد از واردشدن به اداره، بساط ماهی‌گیری‌اش را پهن می‌کند و با نهنگی در دریای ساختگی و ذهنی خود

هم صحبت می‌شود؛ اما طی اتفاقات پیش‌آمده، نهنگ قصد دارد سه‌تا از آرزوهاش را برآورده کند؛ ولی مهندس آرزوهای دست‌نیافتنی دارد. «حالا چرا چسبیدی به اینا؟ این همه آرزوی خوب تو دنیاست. پول‌مول. طلاملا. خونه، مقام...» (شمس، ۱۳۸۹ ب: ۳۱).

۲.۴. الیناسیون^۱ (از خودبیگانگی)

الیناسیون یا از خودبیگانگی از جریان‌های دنیای معاصر است که قدمت آن به اندازه‌ی قدمت تاریخ بازمی‌گردد؛ اما نفوذ و گسترش آن در جامعه‌ی مدرن چشم‌گیر است. از نظر اریک فروم «بیگانگی» حالتی است که در آن شخص خود را غریبه‌ای حس می‌کند و از خود بیگانه می‌شود» (فروم، ۱۳۹۴: ۱۴۷). این مؤلفه در داستان‌های شمس به شکل‌های مختلف نمود می‌یابد.

۲.۴.۱. از خودبیگانگی و تنها‌یی و مرگ

از مؤلفه‌های خودباختگی می‌توان به تنها‌یی اشاره کرد. انسان معاصر در هیاهوی دنیا مدرن احساس تنها‌یی و بی‌پناهی می‌کند. «ویژگی انسان امروزی، احساس تنها‌یی است که افراد معمولی آن را جدایی یا دورافتادگی و کتابخوان‌ها و بروزها از خودبیگانگی یا دل‌کندگی از خود می‌نامند» (می، ۱۳۸۷: ۳۰). این مؤلفه در داستان عمه‌گیلاس دیده می‌شود. این داستان روایتی است از اسماعیل، شخصیت اصلی آن که در کودکی طلس شده است. از این‌رو روند زندگی‌اش از پنجاه‌سالگی شروع و به صفر ختم می‌شود. اسماعیل در داستان تلاشی برای تغییر روند زندگی‌ش نمی‌کند و بهنوعی در حال فرار از موقعیت و سن فعلی خود است؛ به‌همین دلیل به عقب بر می‌گردد و درنهایت زندگی‌ش با مرگ به صفر می‌رسد. از این‌رو در اوخر عمرش ارتباطش را با جهان بیرون قطع می‌کند، او دوست ندارد بچه‌هایی ضعف و ناتوانی او را بیینند؛ بنابراین تنها‌یی و تبعید درونی را می‌پسندد. «اصلًا دلم نمی‌خواست جلوی چشم بچه‌های جوان و جوان‌تر بشوم و آخرش... بمیرم... فردای آن‌روز من از پیش نرگس و بچه‌ها می‌روم. این‌جوری بهتر است.

^۱. Alienation

بچه‌ها کم‌تر غصه می‌خورند. نرگس به آن‌ها می‌گوید که بابا رفته سفر و زود بر می‌گردد» (شمس، ۱۳۹۵: ۱۷۸ و ۱۵۴). اسماعیل ابتدا ارتباطش را با دنیای بیرون یعنی خانواده قطع می‌کند و به‌این ترتیب این انزوای خارجی به تبعید درونی تبدیل می‌شود و به‌این طریق اسماعیل با پوچی و مرگ دنیای خود را پایان می‌دهد. مرگ به عنوان امر محتوم زندگی بشر از مسایل اضطراب‌آور زندگی است. «مسئله مرگ یکی از مایه‌های آثار اوست [صادق هدایت]. بیم مرگ نه تنها کام هستی‌اش را تلخ کرده، بلکه میان او و عوام‌الناس نیز شکافی پرنکردنی پدید آورده است» (میلانی، ۱۳۸۲: ۲۱۷). اسماعیل در زندگی خود ارزش و اعتباری نمی‌بیند که به زیستن ادامه دهد؛ از این‌رو به‌واسطه‌ی شکاف میان خود و دیگران به تنها‌یی و مرگ می‌اندیشد که این تنها‌یی و مرگ‌اندیشی درنهایت به نهیسم و پوچی ختم می‌گردد. «چشم‌هایم را می‌بندم و می‌خوابم... در میان لایه‌ی کلفتی از تاریکی و سیاهی دست‌وپا می‌زنم و بعد دیگر هیچ‌هیچ‌هیچ...» (شمس، ۱۳۹۵: ۲۰۱). یکی از ویژگی‌های داستان‌های مدرن اختلال پوچی و نهیسم است که در آن، افراد معنای زندگی را گم کرده‌اند. «داستان نوگرا با روش‌های مختلف با تأثیرات متغیر فناوری و مدرنیته سروکار دارد. با این کار رمان ارایه‌ی حالات درونی آگاهی، با احساس اختلال پوچگرایی و با رهایی هنر روایت از تعیین یک طرح سنگین» (Bradbury and Mcfarlane, 1991: 393).

۲.۲.۴. از خودبیگانگی و بحران هویت^۱

هویت، شناخت ویژگی‌های زیستی در هر فرد است که افراد به‌واسطه‌ی خودآگاهی به این مرحله دست می‌یابند؛ اما زمانی که این خودآگاهی به هر دلیلی خدشه‌دار شود، به سمت بحران هویت و از خودبیگانگی پیش می‌رود. «بحran هویت در واقع بحران رابطه‌ی «من» با «غیرمن» (جهان، دیگری، دیگریت) است که بنابر آن باید هویت تازه‌ای شکل گیرد. این بحران همواره در جریان زیرسوال بردن فردیت شخص جلوه می‌کند» (احمدی، ۱۳۷۷: ۴۹). در داستان‌های شمس، شخصیت‌ها هستی خود را گم کرده‌اند و با هویت

^۱. Identity crisis

فعلی‌شان سر ستیز دارند که از این میان می‌توان به داستان دختره‌ی خل‌وچل اشاره کرد. زنان در این داستان، قصد دارند هویت خود را تغییر دهند و به دیگرانی که بالارزش هستند تبدیل شوند. از این‌رو ننه‌امینه به‌دلیل بحران هویت و از خودبیگانگی در حال تبدیل هویت است، بنابراین اولین گام نزدیک‌ترشدن به هستی مردانه را، پوشیدن لباس مردانه می‌داند. «نه‌امینه می‌گوید: ملکه از ترس داشت قبض روح می‌شد. دایه‌ش که زن مهربانی بود گفت: نرس. بعد لباس پسروره تن بچه کرد و به پادشاه خبر داد که ملکه یه‌پسر کاکل زری زایید...» (شمس، ۱۳۹۱: ۶۳). این داستان روایت جهان‌بینی قاطع و نگرش مسلط مردانه بر زنان است و مردان به‌عنوان هنجار جامعه شناخته شده‌اند و به‌همین دلیل زنان از خودباخته برای رسیدن به ارزش‌های ثبت‌شده‌ی جامعه‌ی مردسالاری تلاش می‌کنند؛ بنابراین برای حفظ ارزش‌های اجتماعی به‌دنبال هویت مردانه هستند. در جهان متن دختره‌ی خل‌وچل، زنان معنای زندگانی را نمی‌یابند و به جهل و غفلت رسیده‌اند؛ بنابراین قدرت در دست افرادی است که از این جهالت برای پیش‌برد اهداف خود استفاده می‌کنند و زنان به‌دلیل حاکمیت مردسالاری در نظام ایدئولوژیکی جامعه، دچار از خودبیگانگی هویت می‌شوند. برای مثال خانم‌بس نقص دخترزایی خود را می‌بزیرد و تلاش می‌کند طبق قواعد جامعه‌ی مردان عمل کند و با پسرزایی مسلسل‌وار بر عیب دخترزایی خود و زنان دیگر غلبه کند تا از این طریق جامعه‌ی مردسالار، او و زنان دیگر را بپذیرند. «از درد به خودم می‌پیچم. انگار یک نفر دست توی دلم کرده و دل و رودهام را به هم می‌زند. جگرم می‌خواهد بیرون بیاید. انگار یکی یکی رگ‌های بدنم را می‌گیرند و می‌کشنند. درد زایمان است دیگر. باید پسر بزایم و پسر می‌زایم. تندوتند پسر می‌زایم. بند نافشان را با دندانم پاره می‌کنم...» (شمس، ۱۳۹۱: ۸۱). خانم‌بس و زنان دیگر در این داستان، هویت حقیقی خود را گم کرده‌اند. از این‌رو است که خانم‌بس برای ثبت‌هیت هویت خود و زنان دیگر از جمله روغنی، آباجی، ملکه و حتی جنیان دست به ایثار می‌زنند. «من همین‌طور تندوتند می‌زایم. صورتم از درد چروک می‌شود. لکزدۀ مریوان می‌گوید: این قدر نزا، داری پیر می‌شی. بس کن خانم‌بس» (همان: ۸۱). خانم‌بس دچار بحران هویت شده است

و در هم جنس خود ارزشی نمی‌بیند، به‌همین دلیل با پسرزایی تلاش می‌کند این عیب را از خود و هم‌جنسان خود دور کند. «آباجیم اسفند دود می‌کند، یک پسرم برای او می‌زایم... یک پسر هم برای همدم می‌زایم... روغنی می‌گوید: تو رو خدا یکی هم برا من بزا... برای جن‌ها هم می‌زایم... یک پسر هم برای او [ملکه] می‌زایم... هر کس پسر ندارد به‌سراغ من می‌آید. از زلف‌آباد، مجد‌آباد، خلط‌آباد، پرمن، مشهد میقان، همه می‌آیند. بابام می‌گوید: به این می‌گن زن» (همان: ۵۵). از سوی دیگر این بحران هویت در داستان عمه‌گیلاس نیز دیده می‌شود. اسماعیل، شخصیت اصلی داستان، فردی متفاوت و خاص است. او توانایی تکثیرشدن دارد و به‌همین دلیل اسم ثابت و مشخصی در داستان ندارد. «بیشتر آدم‌های داستان هر کدام چند شخصیت یا چند نام دارند و راوی داستان (اسماعیل) نیز خودش دارای چند من است و شاید تعدد شخصیت‌ها یا دوگانگی آن‌ها سخن از نوعی بحران هویت یا خودبانختگی و از خودبیگانگی بشر باشد» (مهدوی، ۱۳۹۶: ۳۲). اسماعیل در داستان «من»‌های دیگر دارد من‌های دیگر اسماعیل جن بو داده، غلام ماهی، پاچوبی و ملکه یک چشم هستند. «اسی آرنولد یکی از من‌هایی است که کارش فقط ورزش کردن است... حتماً یادتان نرفته که من توانایی تکثیرشدن دارم» (شمس، ۱۳۹۵: ۱۱۴). این تعدد اسمی به‌نوعی شخصیت فرد را دچار اختلال هویت و به مرور دورشدن از من فردی می‌کند. «خویشتن مدرن هرگز پیش از آنکه نوستالژی هویت از دست‌رفته‌ای را داشته باشد، درگیر عدم پایداری هویت‌هاست... کیرگه گارد در واقع برای خودش نیز هویتی قایل نبود و بی‌شمار نام متعدد بر می‌گزید. این بی‌هویتی سرچشمه‌ی مالیخولیای انسان مدرن می‌شود» (احمدی، ۱۳۷۷: ۵۵). اسماعیل دچار بحران شخصی شده است، بنابراین این تعدد در «من»‌ها فرد را به مرور دچار از خودبیگانگی می‌کند. شخصیت‌هایی از جمله اسماعیل، عمه‌گیلاس، گرگینه نیز تعدد اسمی دارند. مهدوی نام‌های مختلف شخصیت‌های داستان را این‌چنین مطرح می‌کند. «اسماعیل: اسی آرنولد، غلام ماهی، پاچوبی، ملکه یک چشم، جن بو داده؛ عمه‌گیلاس، خاله‌گیلاس، درخت‌گیلاس، خواهر بی‌نگار؛ گرگینه: پدر اصلی اسماعیل، شوهر بی‌نگار، پسرعموی بی‌نگار» (مهدوی، ۱۳۹۶: ۲۲).

۳.۲.۴. از خودبیگانگی و زمان‌پریشی

زمان در روایت‌های دنیای آرام کلاسیک با روندی خطی و توالی حوادث و وقایع به جلو حرکت می‌کرد، اما در عصر مدرنیته، به‌دلیل تداعی‌های آزاد و جریان سیال ذهن نویسنده، روایت به سمت فنی‌بودن پیش می‌رود و زمان نیز در اغلب این داستان‌ها اسطوره‌ای و ذهنی می‌شود. «نوشته‌های روشنفکر دوران مدرن قطعه‌قطعه، نامنظم و فاقد نظم ازپیش تعیین شده است و این شیوه‌ی نگارشی بیان‌گر این است که در هیچ‌کجا نمی‌تواند آرامش یابد» (سعید، ۱۳۸۰: ۹۵). این بی‌نظمی زمانی در داستان‌های عمه‌گیلاس و من من کله‌گنده به‌صورت معکوس‌وار جریان دارد. شخصیت‌ها در این بخش از فرم روایی به‌خلاف حرکت‌کردن روزها می‌اندیشند و دلیل آن هم تنها اضطراب ناشی از دوران فعلی خودشان است. «موضوع از این قرار است که بعد از عروسی، من به‌جای اینکه روزبه‌روز پیرتر شوم، جوان‌تر شدم... اصلاً دلم نمی‌خواست جلوی چشم بچه‌های جوان و جوان‌تر بشوم و آخرش به‌صورت یک بچه قنداقی دربیایم و بمیرم» (شمس، ۱۳۹۵: ۱۵۴). این زمان‌پریشی در داستان نشان‌دهنده‌ی حالات درونی و دل‌مشغولی‌های روحی و روانی شخصیت‌ها به‌دلیل فضای نابسامان زندگی در عصر نویسنده است. «بی‌انسجامی جهان آشفته‌ی معاصر که همه‌ی گفتمان‌هایش سرشار از تناقض، بی‌انسجامی و قاعده‌گریزی است، انسان امروزی را شیفته‌ی روایت‌های نامنسجم، غیرخطی گستته‌نما و سرشار از بی‌نظمی‌های زمانی کرده است» (محمدی، ۱۳۹۰: ۱۳۷). نمود این بی‌نظمی زمانی در داستان من من کله‌گنده هم نمایان است. روایت در این داستان از ۴۸ سالگی شخصیت اصلی داستان شروع می‌شود و به شکم مادر ختم می‌گردد. «می‌خواهم لباس‌های چهل و هشت سالگی‌ام را دربیاورم... سر فرصت لباس‌هایم را درمی‌آورم و جوان می‌شوم... بچه می‌شوم... و نی‌نی کوچولو می‌شوم» (شمس، ۱۳۸۹: ۱۳۷). کودک در هر مرحله از زندگی به‌دلیل رضایت‌نداشتن از زندگی فعلی، به عقب برمی‌گردد و در هر مرحله با ابراز نارضایتی و بیان این جمله «نخواستیم بابا! نخواستیم» وارد مرحله‌ی قبلی زندگی می‌شود.

۳.۴. کلیشه‌زدایی

از مؤلفه‌های مهم مدرنیته می‌توان به کلیشه‌زدایی یا هنجارشکنی اشاره کرد. درگذشته، اعضا پاییند به هنجار و قوانین عمومی بودند؛ اما در جامعه‌ی امروزی ارزش بر خاص بودن و متفاوت بودن است. بر این اساس افراد خود را از تنگنای اندیشه‌های مشابه و کلیشه‌ای رها می‌سازند و وجود خود را به صورت خاص و متفاوت به نمایش می‌گذارند که این مؤلفه مدرن از حوزه‌ی کودکان نیز ناغافل نمانده و شمس به این مسئله در آثار متعدد می‌پردازد. «محمد رضا شمس ذهنی به هم ریز دارد و برآن است که قواعد داستانی رایج را نادیده بگیرد و هر نوع قاعده‌ای را به میل خود خلق کند یا برگزیند. او در این زمینه بن‌مایه‌های موضوعی تازه‌ای را به کار می‌گیرد... و از کلیشه‌سازی گریزان است» (پارسایی، ۱۳۸۶: ۱۵۶).

۱.۳.۴. کلیشه‌زدایی و اصل تمایز

از مؤلفه‌های کلیشه‌زدایی می‌توان به اصل تمایز اشاره کرد. بر این اساس، افراد معاصر از سرکوب شدن توسط جمع، هراسی ندارند؛ بنابراین از هم‌رنگ جماعت شدن و اصل تشابه بیزارند و در صدد شکستن کلیشه‌های موجود هستند تا راه استقلال خود را فراهم کنند. «تمایز مهم‌ترین مؤلفه‌ی مدرنیته است... اساس همبستگی اجتماعی در جامعه‌ی جدید بر تفاوت استوار بود، حال آنکه قوام جامعه‌ی قدیم به تشابه اعضاش بازمی‌گشت» (پرستش، ۱۳۸۹: ۳۱). بر این اساس داستان تفng نقاش از جمله روایت‌هایی است که نمود مؤلفه‌ی حاضر در آن دیده می‌شود. تفng نقاش داستان تفngی است که به جای شکار که امری کلیشه‌ای برای همه‌ی تفng‌هاست، قصد دارد به نقاشی بپردازد. «یک تفng بود که مثل همه‌ی تفng‌ها نبود» (شمس، ۱۳۹۷: ۴). نویسنده با این جمله «مثل همه تفng‌ها نبود» به مخاطبان تذکر می‌دهد که معنای کلیشه‌ای کارایی تفng را از ذهن خود دور کنند و برای تفng شخصیتی خاص و متمایز قائل شوند. «یکی از وظایف روش‌نگره تلاش برای نابود کردن کلیشه‌ها و الگوهای تحریک‌کننده‌ای که اندیشه و ارتباط انسان را محدود می‌کنند» (سعید، ۱۳۸۲: ۱۳). نویسنده وجه تمایز تفng با هم‌نویانش را چنین مطرح می‌کند. «یک جور دیگر بود. به جای این که تیر بیندازد و پرنده‌ها و چرندگان را

را شکار کند، روی درودیوار و پرده‌ی اتاق، نقاشی می‌کشید» (شمس، ۱۳۹۷: ۴). تفنج برخلاف همنوعانش، دلی صلح طلب و آرامش جو دارد؛ اما به‌دلیل ویژگی تمایزش با تمسخر و تحقیر اطرافیانش مواجه می‌شود؛ زیرا او می‌خواهد خلاف جهت رودخانه شنا کند. «آخه این چه کاریه می‌کنی؟ مثلاً تو یه تفنگی. تفنج باید شلیک کنه» (همان). اما در بستری از زمان این فرد روشنفکر توسط قدرت‌های بزرگ محصور می‌شود؛ بنابراین ناخواسته تحت حاکمیت آن‌ها قرار می‌گیرد. «و یک روز او را مجبور کردند به جنگل برود و شکار کند» (همان: ۵). ازانجایی که تعداد روشنفکران جامعه محدود هستند، به‌همین‌دلیل اصحاب قدرت آزادی و فردیت این قشرِ کوچک جامعه را سلب می‌کنند و با اجراء در صدد همزنگ جماعت کردن این دسته هستند؛ به‌همین‌دلیل به اجراء متولّ می‌شوند تا افراد را همزنگ خود کنند. «همزنگی را می‌توان تغییری در رفتار یا عقاید شخص در نتیجه‌ی اعمال فشار واقعی یا خیالی از طرف فردی دیگر یا گروهی از مردم تعریف کرد» (ارونسون، ۱۳۸۱: ۲۲). تفنج متفکر و روشنفکر تحت تأثیر نیروی قدرتمند عوام، آزادی و اراده‌اش مغلوب فشارهای حاکمیت اکثریت جامعه می‌گردد؛ زیرا در صورت همزنگ‌نشدن، از سوی جامعه طرد می‌شود. «یک‌دفعه صدایی توی گوشش پیچید: شلیک کن... شلیک کن و نشون بده که یه تفنج واقعی هستی... بذار همه بدونن که تو یه تفنجی و ازت بترسن... تفنج‌ها باید شلیک کنند. اگه تفنج‌ها شلیک نکنند که دیگه تفنج نیستند» (شمس، ۱۳۹۷: ۵). اما این تفنج متفکر با برداشتن گام جدید، توده‌ی مردم را غافل‌گیر می‌کند. «تفنج چندبار پشت سر هم شلیک کرد. از لوله‌هایش به جای تیر، کلم و هویج و میوه‌های جنگلی بیرون ریختند» (همان: ۵). مؤلفه‌ی هنجارشکنی تفنج در این بخش نیز کاملاً نمایان است. تفنج با برداشتن گام جدید به خواسته‌ی آنان تن نمی‌دهد؛ زیرا به مرحله خودشناسی رسیده است و می‌داند که توانایی و قدرت کشتن ندارد؛ از این‌رو راهش را از افراد دیگر مجزا می‌کند و آن‌گونه که میل و مراد دیگران است عمل نمی‌کند و برخلاف همه‌ی تفنج‌ها هویج و میوه‌های جنگلی پرتاپ می‌کند. شمس از نگاههای کلیشه‌ای دوری می‌کند، به ساختارشکنی می‌پردازد و قلم خاص خود

را دارد. شمس با خاص بودن به دنبال هویت‌بخشی داستان‌هایش است تا از این طریق در نویسنده‌گی امضای خاص خود را داشته باشد.

۲.۳.۴. کلیشه‌زدایی و جسارت در جویندگی

از ویژگی‌های کودکان و نوجوانان عصر جدید، جسارت در جویندگی برای رسیدن به هدف و خواسته‌ها است. کودکان امروزی به واسطه‌ی ویژگی کنجکاوی و جسارت برای رسیدن به هدف از موانع پیش رو گذر می‌کنند و قاطعانه به سوی هدف نهایی پیش می‌روند. «کودکان و نوجوانان علاوه بر نیازهای عاطفی و روانی که پنهانی ادبیات داستانی و شعر پاسخ‌گوی آن است نیازهای شناختی نیز دارند. آن‌ها کنجکاوند و قدم به قدم به کمک این کنجکاوی‌ها تلاش می‌کنند جهان پیرامون خود را بشناسند» (قزل‌ایاغ، ۱۳۸۸: ۲۲۶) ادوارد سعید معتقد است: روشنگران براساس نظم منطقی پیش نمی‌روند و به واسطه جسارت در وجودشان از کلیشه‌ای شدن و افکار توده‌ای دوری می‌کنند (رك. سعید، ۱۳۸۰: ۱۰۳). جویندگی همواره با پویایی و تحرک همراه است و افراد با این خصیصه به دور از هنجارهای موجود به مفاهیمی نو و ایده‌آل می‌اندیشند. «جویندگی از بهترین حالت‌های آدمی است... حادثه‌جو و آسایش طلب، خریدار فکر نو و محیط نو... طبی خواستار کشف و اختراع و شناختن خواص یکایک ذرات کاینات و شکافتن دل زمین... بشر در جست و جوست؛ چراکه می‌داند که آن‌چه که هست نه کامل است و نه کافی... جویندگی کار دائم اوست» (میلانی، ۱۳۸۲: ۱۹۸). بر این اساس شمس در داستان‌های تو مادر منی و خاله‌لکلک به وصف این موضوع می‌پردازد. داستان تو مادر منی روایت یک روز از زندگی ماشین کوچولوی قرمزی است که دنبال مادرش می‌گردد. داستان به دور از روایت‌گری ستی بدون مقدمه و با گره‌افکنی و تعلیق آغاز می‌شود. «ماشین قرمز دنبال مادرش می‌گشت. یک روز رفت پیش کامیون و پرسید: سلام. تو مادر منی؟» (شمس، ۱۳۸۷: ۱). ماشین کوچولو جستجوی خود را با صورت‌بندی یک پرسش مطرح می‌کند. او از ابزار پرسش برای رسیدن به هدف بهره می‌گیرد. «این جهان با پرسش‌گری بی‌امان‌اش، با جویندگی بی‌پایان‌اش، با ابزارها و تکنیک‌هایش، هر چیزی را از هم

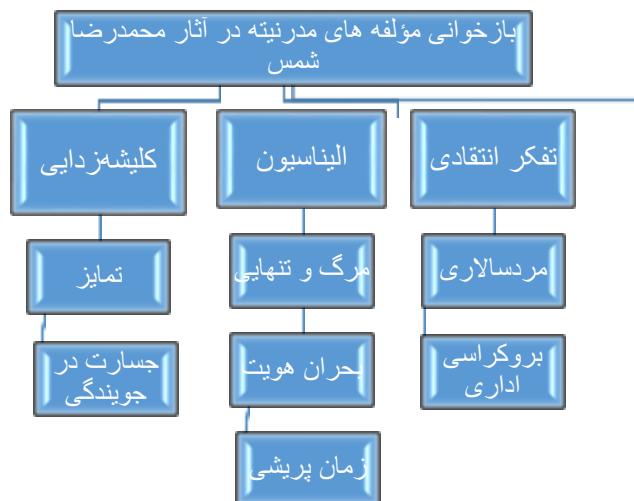
می‌شکافد تا درون و بیرون اش را نیک بنگرد تا بداند که چیست و کجا بیست و چرا هست و به چه کار می‌آید» (آشوری، ۱۳۷۷: ۱۵۸). ماشین کوچولو از سوی اطرافیان خود در حال گردآوری داده و اطلاعات است و برای رسیدن به هدف از کامیون، اتوبوس دوطبقه سؤال «تو مادر منی؟» را می‌پرسد، اما چون از لحاظ فکری با سایر دوستانش تفاوت دارد، دیگران او را مسخره و تحقیر می‌کنند. «کوچولو! بهتره مزاحم نشی و بری دنبال کارت. کامیون بیشتر اخم کرد اتوبوس بوق بوق بوق خندید و گفت: تو چه با مزه‌ای!! ماشین‌ها که مادر ندارند» (شمس، ۱۳۸۷: ۲). ماشین کوچولو ابراز ناراحتی می‌کند، اما به‌واسطه‌ی اتفاق تازه‌ای مسیر فکری‌اش عوض می‌شود و همزاد فکری خود را در داستان پیدا می‌کند. «ماشین قرمز رفت یک گوشه‌ای سرش را انداخت... یک دفعه صدایی شنید. بین، بین تو مادر منی؟ ماشین قرمز سر بالا کرد. پیش روش یک ماشین آبی خیلی خیلی کوچولو ایستاده بود. ماشین آبی دوباره پرسید: بین تو مادر منی؟» (همان: ۴). به‌طور کلی ماشین کوچولو میل رسیدن به خواسته‌های خود را دارد، از این‌رو با روندی پویا و سیال به راه خود ادامه می‌دهد. او با تمام قوا دنبال پاسخ پرسشش می‌رود و درنهایت در ساختار دایره‌ای داستان به قدرت پذیرش دست می‌باید و گام جدیدی برای مادرشدن و رفاه دیگران برمی‌دارد. «ماشین قرمز خیلی زیاد لجش گرفت. خواست داد بزن و بگوید: نه، من مادر تو نیستم. من خودم دنبال مادرم می‌گدم... اما این چیزها را نگفت. یعنی دلش نیامد که بگوید. به جاش با مهربانی ماشین آبی را ناز کرد و گفت: آره عزیزم! من مادر تو هستم» (همان: ۵). در بستری دیگر داستان خاله لک‌لک نمود این نوع مهارت است؛ داستان عجیب دختری که مادر ندارد. «دخترک با غصه گفت: کاش من هم یک مادر داشتم» (شمس، ۱۳۸۲: ۱). داستان هدفمندانه و بدون مقدمه‌چینی شروع می‌شود و دخترک هدفش را با غصه، امید و آرزو بیان می‌کند، اما برای این کمبود و مشکل بیش از حد ابراز ناراحتی و نگرانی نمی‌کند. «اما بعض گلویش را نگرفت. حتی گریه هم نکرد» (همان: ۱). دخترک در داستان حاضر کودک متفکر مدرن است که توانایی مدیریت بحران و حل مسائل را دارد؛ بر عکس کودکان سنتی که معمولاً در صورت

مواجهه شدن با مشکلات احساس ضعف و خطر می‌کند و راه فرار از مشکلات را به مواجهه شدن با آن‌ها ترجیح می‌دهند. «در پایان روایت‌های این چنینی معمولاً بعض، گلوی شخصیت را می‌گیرد و حتی گریه می‌کند، ولی در این داستان نویسنده با برهم‌زدن این قاعده‌ی تکراری، متن را از حالت بسته‌ی انفعالی نجات می‌دهد و روح امید و چاره‌جویی را در شخصیت داستانی و مخاطب قرار می‌دهد» (مهرداد پور عمرانی، ۱۳۸۲: ۷۰). دخترک به هدف خود کاملاً آگاه است؛ از این‌رو منفعانه عمل نمی‌کند و می‌کوشد با بررسی موقعیت، به جای فرار، با مشکل روبرو شود. بنابراین از همان ابتدا تصمیم جدی خود را با جسارت و قطعیت به عنوان هدف مطرح می‌کند. «بعد یک تصمیم جدی گرفت و به خودش گفت. باید هر طور شده یک مادر برای خودم پیدا کنم» (شمس، ۱۳۸۲: ۵). افرادی که جسوارانه می‌اندیشنند بدون اینکه مانع برای خود ایجاد کنند، کاملاً مصمم به سوی هدف خود پیش می‌روند، به همین دلیل است که دخترک در پی نیافتن جواب از سوی خاله‌لکلک احساس ضعف یا ناتوانی نمی‌کند؛ بلکه برای رسیدن به پاسخ سؤالش سرسرخانه مبارز می‌کند. «خاله لکلک صدایش را نشنید، شاید هم شنید و تنبیاش آمد جواب بدهد. اما دخترک ولکن نبود. دوباره فریاد کشید: خاله لکلک، خاله لکلک... چون خاله لکلک جوابی نداد، دستش را دراز کرد، او را گرفت و پایین آورد» (همان: ۱۵). افرادی از این نوع در مسیر هدف با تمام قوا حرکت می‌کنند و موانع را پشت سر می‌گذارند. با این توضیح، دخترک با داشتن انگیزه‌ی کافی و برخورداری از روحیه جستجوگری، پرسش خود را از خاله لکلک می‌پرسد: «مگر تو بچه‌های کوچک را نمی‌آوردی؟ خاله لکلک خنده‌ید: نه، آن مال قصه‌ها است. بچه‌ها را مادران آن‌ها به دنیا می‌آورند. دخترک گفت: چه طوری؟ لکلک به هوا پرید و گفت: وقتی بزرگ شدی می‌فهمی» (همان: ۱۷). اما جسارت در جویندگی دخترک را توانا می‌سازد تا به سطحی از استدلال منطقی برسد. «دخترک به فکر فرو رفت. دور حیاط چرخید و فکر کرد. فکر کرد. دور حیاط چرخید. بعد با خوشحالی به هوا پرید و گفت: فهمیدم... من باید بزرگ شوم» (همان: ۱۸). در جویندگی، کودک منفعل نیست و با معیار عقل و خرد شخصی

خود در صدد رهایی از جبر سنت است و با خردگرایی دکارتی یعنی «من می‌اندیشم، پس هستم» خود را از جزئیت سنت رهایی می‌بخشد. در مدرنیته‌ی دموکراتیک «انسان مدرنیته به جای آنکه به جای فرامین بیرونی یا مطابق قانون عمل کند، باید با امکانات درونی اش تکیه کند و به توانایی‌های ذهنی‌اش متولّ شود» (شاپیگان، ۱۳۹۳: ۱۲۵). از این‌رو دخترک نیز به جای ناراحتی و غصه‌خوردن از عقلانیت خود برای پیش‌برد اهداف بهره می‌گیرد. «چشم‌هایش به طور عجیبی درخشیدند. آن‌وقت به فکر فرو رفت» (همان: ۱۸). دخترک با اطلاعات موجود، تنها پاسخ برای چگونگی به دنیا آوردن مادر را در بزرگ شدن خود می‌بیند و درنهایت با استحکام فکری و به هدف خود یعنی به دنیا آوردن مادر نایل می‌شود. «آن وقت به اتاق دوید و بزرگ شد. بزرگ و بزرگ و بزرگ. بعد برای خودش یک مادر به دنیا آورد. یک مادر قشنگ» (همان: ۲۰). دخترک نگاهی خاص به زندگی دارد؛ نگاهی که معتقد است او به موازات ایده‌ی خود، قابلیت تغییر و دگرگونی در روند طبیعی زندگی را دارد؛ از این‌رو در برابر طبیعت به قدرت می‌رسد؛ زیرا دختر، مادرش را به دنیا می‌آورد و این یعنی برهم‌زدن نظم و قانون طبیعت توسط یک دختر. «در جهان جدید، بشر عزم غلبه بر طبیعت کرده است، در حالی که در جهان گذشته انسان چنین نگرش خصوصت‌آمیزی به طبیعت نداشته است» (امین‌پور، ۱۳۸۳: ۱۱). دخترک، کودک ژرف‌اندیشی است که با بهره‌گیری از جسارت، مفهوم آزادی را در وجودش پرورش می‌دهد تا به خواسته‌ی خود برسد. شمس در این روایت شخصیت را از جنس مؤنث انتخاب می‌کند تا کودکان دختر با مطالعه‌ی این داستان به استقلال فردی خود ایمان آورند و جهان را به واسطه‌ی «من فردی» تفسیر کنند؛ دنیایی که در آن «من فاعلی» نشان‌دهنده‌ی خود مرکزگرایی کودکان مدرن است. «کاش من هم یک مادر داشتم» (همان: ۱). «من باید بزرگ شوم» (همان: ۱۱). «من هم دوست دارم یک مادر داشته باشم» (همان: ۱۸). مفهوم جسارت در جویندگی هدف در داستان حاضر متناسب با هارمونی نیازهای جامعه شکل می‌گیرد، جامعه‌ای که فرد برای اتفاقات پیش‌آمده باید مصمم به سمت هدف پیش‌رود و حتی در شرایط نامألف منفعلانه عمل نکند و با شناخت ابعاد مشکل به حل آن بپردازد؛

از این روست که دخترک در این داستان خود به تنها بی به ادامه مسیر می‌پردازند و همراهانی به عنوان حامی در کنار او نیستند.

نمودار شماره ۱. مقاله در یک نگاه

۵. نتیجه‌گیری

مدرنیته در غرب سبب ایجاد تحول عظیمی در عرصه‌های مختلف فکری، فرهنگی، هنری و اقتصادی گردید که این تحولات به ایران و عرصه ادبیات کودک و نوجوان نیز وارد شد. پژوهش حاضر به بررسی بر جسته‌ترین مؤلفه‌های معنایی مدرنیته در آثار محمد رضا شمس پرداخته است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که در آثار محمد رضا شمس مؤلفه‌های تمایز و کلیشه‌زدایی، تفکر انتقادی و از خودبیگانگی نمود بیشتری را به خود اختصاص داده است. افراد در جامعه‌ی حاضر به دلیل آشفتگی‌های فراوان از وجود حقیقی خود بی‌خبرند و این مسئله آن‌ها را به سوی از خودبیگانگی سوق می‌دهد که در داستان‌ها به شکل مرگ، تنها بی، بحران هویت، شخصیت‌های بی‌نام و زمان پریشی نمود می‌یابد. شخصیت‌ها در داستان‌ها به دلیل بحران هویت به خودآگاهی نرسیده‌اند. از این‌رو بخشی برای تثیث هویت خود طبق قواعد مسلط جامعه عمل کنند و برخی دیگر از شخصیت‌ها، به تنها بی و مرگ می‌اندیشند. در حوزه‌ی تفکر انتقادی نویسنده معتقد هستند که کودکان

جامعه باید با ناهنجاری‌های جامعه‌ی مدرن آشنا شوند، بنابراین در بافتی انتقادی، بی‌عدالتی‌های جامعه از جمله‌ی مردسالاری، ضعف در بروکراسی اداری، بحران محیط زیست و کودکان کار را به بوته‌ی نقد می‌کشاند. در بستری دیگر، ادبیات مدرنیستی طیف خاص و برگزیده‌ای از افراد جامعه را مخاطب قرار می‌دهد، نخبه‌های که بسیار محتاطانه رفتار می‌کنند، بنابراین کودکان مدرن با همذات‌پنداشی خود با شخصیت نخبه، اسیر جبر سنت نمی‌شوند و با حفظ آزادی و استقلال راه زندگی خود را انتخاب می‌کنند و از تمايز و خاص‌بودن هراسی ندارند. کودکان عصر جدید در دنیایی متفاوت از دنیای بزرگ‌سالان در حال گذران زندگی است، دنیایی که کودکان در آن با استفاده از عناصر فانتزی به صلح و روابط بین‌المللی می‌اندیشند و با حفظ آزادی و استقلال راه زندگی خود را انتخاب می‌کنند؛ چنین افرادی به‌دلیل تفکر متفاوت خود از اطرافیان فاصله می‌گیرند و به‌واسطه‌ی مؤلفه فردیت جرأت اندیشیدن پیدا می‌کنند و به هنجارشکنی و کناره‌گیری از دیگران می‌پردازنند. این مؤلفه منجر می‌شود که کودکان در عصر جدید قادر تمند ظاهر شوند و خود را محور امور قرار دهند و زیر سلطه افراد بزرگ‌سال قرار نگیرند.

منابع

- احمدی، بابک. (۱۳۷۷). *معماری مدرنیته*. تهران: مرکز.
- _____ (۱۳۸۳). *مدرنیته و اندیشه‌های انتقادی*. تهران: مرکز.
- ارونسون. الیوت. (۱۳۸۱). *روانشناسی اجتماعی*. ترجمه‌ی حسین شکرکن، تهران: رشد.
- آشوری، داریوش. (۱۳۷۷). *ما و مدرنیت*. تهران: صراط.
- آقاپور، فرزانه؛ حسام‌پور، سعید. (۱۳۹۵). «بررسی عنصرهای کارناوالی رمان‌های نوجوان ایرانی براساس نظریه‌ی میخائيل باختین». *ادبیات پارسی معاصر*، دوره‌ی ۶، شماره‌ی ۱، صص ۱-۲۳.
- امین‌پور، قیصر. (۱۳۸۳). *سنت و نوآوری در شعر معاصر*. تهران: علمی و فرهنگی.

بذرافشان مقدم، مجتبی؛ باقرزاده، داود. (۱۳۸۳). «دلایل کارکنان برای طفره‌رفتن از کار و راه حل‌های پیشگیری و مقابله با آن». *توسعه‌ی انسانی پلیس*، دوره‌ی ۱، شماره‌ی ۲، صص ۵۶-۷۲.

برمن، مارشال. (۱۳۷۹). *تجربه‌ی مدرنیته*. ترجمه‌ی مراد فرهادپور، تهران: طرح نو.
بروجردی، مهرداد. (۱۳۷۷). *روشنفکران ایرانی و غرب*. ترجمه‌ی جمشید شیرازی، تهران:
فرزان روز.

پارسایی، حسن. (۱۳۸۶). «مینی‌مالیزم فانتزیک و قاعده‌گریز». *پژوهشنامه‌ی ادبیات کودک*
و نوجوان، شماره‌ی ۵۱، صص ۱۴۸-۱۵۶.

پرستش، شهرام. (۱۳۸۹). «جهان تازه استقلال‌یافته‌ی کودکان: جستاری در انسان‌شناسی
ادبیات کودک». *اطلاعات ادبیات کودک*، دوره‌ی ۱، شماره‌ی ۱، صص ۳۱-۵۴.

جهانبگلو، رامین. (۱۳۷۴). *مدرنیته، دموکراسی و روشنفکران*. تهران: مرکز.
حسروندزاد، مرتضی. (۱۳۸۷). *دیگرخوانی‌های ناگریز*. تهران: کانون پرورش فکری
کودکان و نوجوانان.

سعید، ادوارد. (۱۳۸۰). *نقش روشنفکر*. ترجمه‌ی حمید عضدانلو، تهران: نی.
_____ . (۱۳۸۲). *نشانه‌های روشنفکران*. ترجمه‌ی محمد افتخاری، تهران: آگاه.

شایگان، داریوش. (۱۳۹۳). *افسون زدگی جاید*. ترجمه‌ی فاطمه ولیانی، تهران: فرzan روز.
شعاری‌نژاد، علی‌اکبر. (۱۳۷۰). *ادبیات کودکان*. تهران: اطلاعات.

شمس، محمدرضا. (۱۳۸۲). *حاله‌لکلک*. تهران: شباویز.
_____ . (۱۳۸۷ ب). *تو مادر منی؟*. تهران: کانون پرورش فکری.

_____ . (۱۳۸۹). *من من کله‌گنده*. تهران: افق.
_____ . (۱۳۸۹ ب). *سبحانه خیال*. تهران: چشمہ.

_____ . (۱۳۹۱). *دختره‌ی خل و چل*. تهران: حوض نقره.
_____ . (۱۳۹۵). *عمه‌گیلاس*. تهران: هوپا.

_____ . (۱۳۹۷). *تمنگ نقاش*. زیر چاپ، تهران: کانون پرورش فکری.

- شیخ‌الاسلامی، حسین. (۱۳۸۶). «کلاف‌خوانی؛ نگاهی به کتاب دختره‌ی خل و چل». پژوهشنامه‌ی ادبیات کودک و نوجوان، زمستان، شماره‌ی ۵۱، صص ۱۳۷-۱۴۷.
- صادقی شهپر؛ بهنام خو، زهره. (۱۳۹۷). «شگردهای فانتزی‌سازی در داستان‌های محمد رضا شمس». پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره‌ی ۱۶، شماره‌ی ۴۹، صص ۱۲۳-۱۵۲.
- صبوری، منوچهری. (۱۳۷۹). جامعه‌شناسی سازمان‌ها. تهران: شب‌تاب.
- فروم، اریک. (۱۳۹۴). جامعه‌ی سالم. ترجمه‌ی اکبر تبریزی، تهران: بهجت.
- قزل‌ایاغ، ثریا. (۱۳۸۸). ادبیات کودکان و نوجوانان و ترویج خواندن. تهران: سمت.
- محمدی، ابراهیم و همکاران. (۱۳۹۰). «اسطوره‌ای شدن زمان در چند داستان کوتاه شهریار متندی‌پور». زبان و ادبیات فارسی، دوره‌ی ۱۹، شماره‌ی ۷۰، صص ۱۳۷-۱۶۶.
- مهدوی، مهتاب. (۱۳۹۶). «هزار توی پریچ و خم! بررسی مبانی رئالیسم جادویی در داستان رقص جن‌ها». نقد کتاب کودک و نوجوان، دوره‌ی ۴، شماره‌ی ۱۵، صص ۱۹-۳۴.
- مهدی‌پور عمرانی، روح‌الله. (۱۳۸۲). «مادرزایی در دو پرده». کتاب ماه کودک و نوجوان، دی، شماره‌ی ۷۵، صص ۷۰-۷۳.
- _____ (۱۳۸۶). «پاسازهای متنی و فضاهای بازشونده داستانی».
- پژوهشنامه‌ی ادبیات کودک و نوجوان، شماره‌ی ۵۱، صص ۱۰۷-۱۳۳.
- می، لرو. (۱۳۸۷). انسان در جست‌وجوی خویشتن. تهران: دانثه.
- میلانی، عباس. (۱۳۸۲). تجدید و تجددستیزی در ایران. تهران: اختران.
- نعمی‌ی، زری. (۱۳۸۴). «مانیفست ادبی محمد رضا شمس». کتاب ماه کودک و نوجوان، تابستان، شماره‌ی ۲۱، صص ۹۲-۱۰۰.
- هیکس، هربرت جی وسی. ری گولت. (۱۳۶۹). تئوری‌های سازمان و مدیریت. ترجمه‌ی مهندس گوئل کهن، تهران: اطلاعات.

Bradbury, Malcolm; James. Mc. Farlane, eds. (1991). *Modernism: a Guide to European Literature*. London and New York: Penguin books ltd

Camus, Albret. (1955). *The Myth of Sisyphus*. New York: Vintage books.

**Rereading the Components of Modernity in the Works of
Mohammad Reza Shams**

Roghayyeh Aliani. Ph.D. Candidate in Persian Language &

Literature, University of Mohaghegh Ardabili

Bijan Zahirinav. Associate of Persian Language & Literature,

University of Mohaghegh Ardabili

Shokrollah PourAlkhas. (Professor of Persian Language & Literature,

University of Mohaghegh Ardabili

Ali Safayi Sangari

(Professor of Persian Language & Literature, Guilan University)

Introduction

In today's world, due to changes in life conditions, the issues and concerns of people in society has changed greatly. These changes will definitely lead to changes in the lives children and adolescents, too. Therefore, the authorities in this field, especially writers in the field of children and adolescents, must discover the needs of the new era in order to respond positively to the demands of each generation. "Each generation has its own literature because it is different from previous generations and has its own language and logic" (Sho'arinejad, 1370: 96).

Mohammad Reza Shams is a contemporary writer in the field of children and adolescents who writes stories for children according to the changed needs of society and is the voice of children of his era. "Shams believes that the most important need of today's children is to be recognized. He considers children to be perfect human beings, so he

believes that children's needs must be contemplated as important issues and must be met" (Shams, 1390).

Through telling stories, he aims to familiarize children with the social realities. Accordingly, children of the new age learn to prepare themselves for the phenomenon of alienation in the tumultuous world of the new era. On the other hand, we know that children of the present age are distinct and norm-breaking people and live in a different world than adults, so they have the right to criticize the situation. Children can be prepared to participate in the society by reading these stories. This article examines the outstanding components of modernity such as alienation, critical thinking and norm breaking in the stories of Mohammad Reza Shams.

Research Method, Purpose and Literature

This is a library research using a descriptive-analytic method. First, all of Shams's stories are read accurately with a focus on the semantic components of modernity, including class antagonism, freedom, rationalism, awareness-raising, curiosity, self-centeredness, individuality, etc. The most prominent components in Shams's stories including alienation, critical thinking and stereotyping have been extracted and analyzed.

To explain the concepts, the opinions of theorists such as Eric Fromm, May Lero, McFarlane, Brad Bury, Hicks, Albert Camus, Marshall Berman and Edward Said are used. The aim of this research is to explain the paradigm of modernity in the works of Mohammad Reza Shams. Researchers analyze the most prominent semantic components such as

alienation, critical thinking and stereotyping, thereby familiarizing children with the social issues of modern societies.

This research seeks to answer the following questions: Which semantic components of modernity have a prominent appearance in Shams's works? How do outstanding components affect the lives of children in society?

So far, no individual research has been conducted on the semantic components of modernity in Shams's works. However, some similar researches can be noted. Parsayi (1386) has examined the collected stories named *Balloon and Blue Horses* from the perspective of fantasy, philosophy and the irregularity. Mahdavi (1396) explores the components of magical realism such as point of view, attention to breaking the habit, neutrality of the narrator, paradox, in the story of *Aunt Cherry* from Mohammad Reza Shams. Mehdi Pour-Omrani (1386) has studied Shams's books in terms of structure and content based on the order and sequence of publication. In analyzing the story of *Black and Red Pencil*, Naeimi (1384) believes that contemporary literature is not popular due to complexity and only targets a certain spectrum. Behnam Khu (1397) believes that Shams uses imaginative, mythical, oral, and magical patterns to fantasize his works. Aghapour and Hesampour explore the novel of *The Silly Girl* from the perspective of carnival humor and believe that the teenager in this story with his carnival behavior is a message of change and dynamism.

Conclusion

Modernity caused a huge change in the west in various intellectual, cultural, artistic and economic fields. It also created changes in the field

of children's and adolescent's literature, even in Iran. The present study examines the most prominent semantic components of modernity in the works of Mohammad Reza Shams.

This research shows that in the works of Mohammad Reza Shams, the components of differentiation and stereotyping, critical thinking and alienation have become more evident. People in the present society are unaware of their true existence because of a plethora of problems, and this leads them to the alienation that appears in stories in the form of death, loneliness, identity crisis and bewildered characters. The characters of the stories have not become self-conscious due to this identity crisis; therefore, they act according to the prevailing rules of the society, and some characters think about loneliness and death.

In the field of critical thinking, writers believe that children of the society should be familiar with the problems of the modern society. Therefore, in a critical context, the injustices of society such as patriarchy, weakness in administrative bureaucracy, environmental crisis and child labor are criticized. Consequently, intellectuals who are concerned with the economic and social political conditions of the time and age cannot remain silent.

In another context, modernist literature addresses the specific spectrum and preferences of people in the society. Elites who behave very cautiously; however, modern children are not restricted by the algebra of tradition and choose their own way of life. They are not afraid of distinction. These children are living in a different world than the adult world, a world in which children think about peace and international relations using fantasy elements and want to choose their own way of life by preserving freedom and independence. Such people, because of

their different way of thinking, distance themselves from those around them and dare to think through the component of individuality and break the norms and withdraw from others. This component leads children to appear in a powerful new era and make themselves the centerpiece of things and not be dominated by adults.

Keywords: alienation, critical thinking, stereotyping, Mohammad Reza Shams, modernism.

References:

- Ahmadi, B. (1998). *The question of modernity*. Markaz. (in Persian).
- Ahmadi, B. (2004). *Modernity and critical thoughts*. Markaz. (in Persian).
- Aminpour, Q. (2004). *Tradition and innovation in contemporary poetry*. Elmi va Farhangi. (in Persian).
- Aqapour, F. & Hesampour, S. (2016). Analysis of the carnivalesque elements in Iranian adolescent novels based on Mikhail Bakhtin's theory. *Contemporary Persian Literature*, 6 (1): 1-23. (in Persian).
- Aronson, E. (2002). *Social psychology* (H. Shokrkon, Trans.). Roshd. (in Persian).
- Ashouri, D. (2004). *Modernity and us*. Serat. (in Persian).
- Bazrafshan-Moqaddam, M. & Baquerzadeh, D. (2004). Reasons for employees to avoid work and solutions for preventing and dealing with it. *Police Human Development*, 1 (2): 56-72. (in Persian).

- Berman, M. (2000). *The experience of modernity* (M. Farhadpour, Trans.). Tarhe Now. (in Persian).
- Boroujerdi, M. (1998). *Iranian intellectuals and the west* (J. Shirazi, Trans.). Farzan-e Rooz. (in Persian).
- Bradbury, M. & Mc. Farlane, J. (1991). *Modernism: A guide to European literature*. Penguin books.
- Camus, A. (1955). *The myth of Sisyphus*. Vintage books.
- Fromm, E. (2015). *The sane society* (A. Tabrizi, Trans.). Behjat. (in Persian).
- Hicks, H. J. & Gullett, C. R. (1990). *Organizations: Theory and Behavior* (G. Kohan, Trans.). Ettela'at. (in Persian).
- Jahanbegloo, R. (1995). *Modernity, democracy and intellectuals*. Markaz. (in Persian).
- Khosrownejad, M. (2008). *Inevitable re-readings*. Institute for the Intellectual Development of Children and Adolescents. (in Persian).
- Mahdavi, M. (2017). Intricate labyrinth: Analyzing the principles of magic realism in the story The dance of the genies. *Children & Young Adults Quarterly Book Review*, 4 (15): 19-34. (in Persian).
- May, R. (2008). *Man's search for himself* (S. M. Sorayya, Trans.). Danjeh. (in Persian).
- Mehdipour-Omrani, R. (2003). Mother-bearing in two acts. *Book of the Month of Children and Adolescents*, No.75, pp. 70-73. (in Persian).

- Mehdipour-Omrani, R. (2007). Textual passages and fictional opening spaces. *Research Journal of Children's and Adolescents' Literature*, No. 51, pp. 107-133. (in Persian).
- Milani, A. (2003). *Modernism and fighting modernism in Iran*. Akhtaran. (in Persian).
- Mohammadi, E. & Farouqi, H. & Sadeqi, S. (2011). Turning of time into myth in some short stories by Shahryar Mandanipour. *Persian Language and Literature*, 19 (70): 137-166. (in Persian).
- Naeimi, Z. (2005). Mohammad Reza Shams's literary manifesto. *Book of the Month of Children and Adolescents*, No.21, pp. 92-100. (in Persian).
- Parastesh, S. (2010). Children's newly independent world: An article on the anthropology of children's literature. *Journal of Children's Literature Studies*, 1 (1): 31-54. (in Persian).
- Parsaei, H. (2007). Fantastic and irregular minimalism. *Research Journal of Children's and Adolescents' Literature*, No. 51, pp. 148-156. (in Persian).
- Qezel-ayagh, S. (2009). *Children's and adolescent's literature and reading promotion*. SAMT. (in Persian).
- Sabouri, M. (2000). *Sociology of organizations*. Shabtab. (in Persian).
- Sadeqi, S. & Behnamkhoo, Z. (2018). Fantasy-making techniques in the stories of Mohammad Reza Shams. *Researches in Persian Language and Literature*, 16 (49): 123-152. (in Persian).
- Said, E. (2001). *The role of the intellectual* (H. Azdanloo, Trans.). Ney. (in Persian).

- Said, E. (2003). *Signs of intellectuals* (M. Eftekhari, Trans.). Agah. (in Persian).
- Shams, M. R. (2003). *Aunt stork*. Shabaviz. (in Persian).
- Shams, M. R. (2008). *Are you my mother?* Institute for the Intellectual Development of Children and Adolescents. (in Persian).
- Shams, M. R. (2010). *Me and my big head*. Ofogh. (in Persian).
- Shams, M. R. (2010 b). *Breakfast of dream*. Chashmeh. (in Persian).
- Shams, M. R. (2012). *Stupid girl*. Houz-e Noqreh. (in Persian).
- Shams, M. R. (2016). *Aunt cherry*. Hoopa. (in Persian).
- Shams, M. R. (2018). *Painter's gun*. Institute for the Intellectual Development of Children and Adolescents. (in Persian).
- Shaygan, D. (2014). *New enchantment* (F. Valiani, Trans.). Farzan-e Rooz. (in Persian).
- Sheikh-ol-eslami, H. (2007). Reading the coils: A look at *Stupid girl*. *Research Journal of Children's and Adolescents' Literature*, No. 51, pp. 137-147. (in Persian).
- Shoarinejad, A. A. (1991). *Children's literature*. Ettela'at. (in Persian).